

אגרת ישוע המשיח באמצעות השליח יעקב אל קהלת הברית החדשה

פרק א'

- (1) יעקב, עבד אדני ושליח אדמו"ר ישוע המשיח, שואל לשלומם של שנים- עשר שבטי ישראל הנמצאים בפזרת הגלות (דברים לב:כו):
- (2) חשבו לכם שמחה, אחי-במשיח, כל-אימת שאתם עומדים בנסיונות שונים,
- (3) כי יודעים אתם שאמונתכם, אחרי אשר עמדה במבחן, מיצרת סבלנות.
- (4) הניחו נא לסבלנות להיות שלמה בפעלתה, כדי שתהיו אנשים מבגרים ושלמים, ולא תחסרו דבר.
- (5) אבל אם יחסר מישהו מכם חכמה - יפנה-נא תפלות ותחנונות בנדון לה', המעניק את מתנותיו בנדיבות וללא כל תלונות וגערות, וחכמה תנתן לו (מלכים א:ג:ט-י; משלי ב:ג-ו; תהלים נא:ו; דניאל א:יז; ב:כא).
- (6) אבל יתפלל נא בבטחון ובאמונה, ולא יטיל שום ספק, משום שהאדם הספקן המתנדנד באמונה דומה לגל בים סוער, הנהדף ברוח העזה (מלכים א יח:כא).

(7) אֵל יִנִּיחַ אָדָם כְּזֶה שְׂיוֹכַל לְקַבֵּל וְלוֹ מִשְׁהוּ
מִיָּדִי אֲדוֹנָנוּ!

(8) כִּי אִישׁ כְּזֶה, שֶׁדַּעְתּוֹ מְחַלְקֶת, הֵנוּ פּוֹסְחֵי עַל
שְׁנֵי הַסְּעָפִים, בְּעַל-סִפְק, הַפְּכַפְךְ וּבִלְתִּי יִצִּיב
בְּכָל דְּרָכָיו (תהלים קיט:קיג).

(9) אוֹלָם אַח-בְּמַשִּׁיחַ שֶׁהוּא שְׁפַל-רוּחַ - יְכוּל
לְהִתְפַּאֵר, מִדַּעְתּוֹ שֶׁה' יְרַמֵּם אוֹתוֹ.

(10) וּלְעֵמֶת-זֹאת, אַח-בְּמַשִּׁיחַ שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֶשְׂרֵי -
יוֹכַל לְהִתְהַלֵּל בְּשִׁפְלוּתוֹ, שֶׁכֵּן עָלוּל הָאֱלֹהִים
לְהַשְׁפִּילוֹ; מִשׁוּם שֶׁ"כָּל הַבָּשָׂר חֲצִיר" (ישעיה
מ:ז,ז), וְכִמוֹהוּ - עָלוּל גַּם כָּל עֲשָׂרוֹ לְהַעֲלִים
(תהלים קג:טו,טז; איוב יד:ב).

(11) מִשׁוּם שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ זוֹרַחַת בְּחֻמָּה הַלוֹהֵט
וּמִיַּבֶּשֶׁת אֶת הָעֵשֶׂב, עַד שֶׁכָּל-כְּלוֹ "צִיץ נָבֵל"
הוּא (ישעיה מ:ו-ח) וַיִּפִּי מֵרְאֹהוּ נֶעְלָם - כֶּךָ
יַעֲלִים גַּם הָעֵשֶׂר עִם כָּל אוֹצְרוֹת עֲשָׂרוֹ (תהלים
קב:ד,יא).

(12) אֲשֶׁרִי הָאִישׁ הָעוֹמֵד בְּנִסְיוֹן; מִשׁוּם שֶׁאַחֲרֵי
שֶׁיַּעֲמֵד בּוֹ - יִקַּבֵּל אֶת עֶטְרַת הַחַיִּים, אֲשֶׁר
הַבְּטִיחַ אֱלֹהִים לְכָל מִי שֶׁאַהֲבַת ה' נִמְצְאָת בְּלִבּוֹ
(בראשית כב:א).

(13) אַךְ אֵל יֹאמֵר אִישׁ בְּשַׁעַת הַנִּסְיוֹן: "הַפְּתוּי
הַזֶּה בָּא מֵה'!" שֶׁכֵּן ה' אֵינָנוּ מְפַתֵּה אִישׁ לַעֲשׂוֹת
רַע, וְאֵינּוּ מַעֲמִיד אִישׁ בְּנִסְיוֹן [לַחֲטֹא].

(14) אוֹלָם כָּל אָדָם נוֹפֵל בְּפַח הַפְּתוּי עַל יָדֵי
תְּאֻוֹתוֹ, הַמְּסַנְנֹרֶת אֶת עֵינָיו מֵרְאוֹת וְהַמְּדִיחָה

אותו לחטא (משלי יט:ג).

(15) אחרי התעברותה, תהרה התאוה ותלד חטא; ואלו החטא, משישלים את מלא התפתחותו, יוליד את המות (בראשית ג:ו; ישעיה נט:ד; תהלים ז:14; איוב טו:לה).

(16) אל תלכו שולל אחרי התרמית, אחי האהובים במשיח:

(17) כל מענק טוב וכל מתנה שלמה באים ממעל; הם יורדים אלינו מאבי האורות, שאין בו כל שנוי, וכל צל של השתנות אין עמו (בראשית א:טז; במדבר כג:יט; מלאכי ג:ו; תהלים פה:יב; קב:כז; דניאל ב:כב).

(18) ברצון השם, הוא הוליד אותנו על ידי דבר האמת, כדי שנהיה פרי-הבכורים של ברואיו (ירמיה ב:ג).

(19) וזאת דעו לכם, אחי האהובים במשיח: יהא כל איש מכם מהיר לשמע, קשה לדבר וקשה לכעס (משלי י:יט),

(20) משום שכעסם של בני האדם אינו יכול להגשים את צדקת ה'!

(21) לכן, משהסרתם את כל הטנפת ואת כל מה שנותר מן הרשע - קבלו בשפלות-רוח ובענוה את דבר ה' אשר נטע בכם, ושיש בו הכח להושיע את נפשותיכם.

(22) היו שומרי דבר ה' ולא שומעי הדבר בלבד; שאם לא כן עלולים אתם לפל בפיח התרמית.

(23) כִּי מִי שֶׁרַק שׁוֹמֵעַ אֶת הַדְּבָר וְאִינוּ שׁוֹמְרִים
אוֹתוֹ, דּוֹמָה לְאִישׁ הָעֵמֵד וּמִסְתַּכֵּל בְּפָנָיו
בְּמִרְאָה.

(24) הוּא רָאָה אֶמְנָם אֶת בְּבוֹאָתוֹ; אֵךְ בְּרִגְעַת
שִׁפְנָה וְהִלֵּךְ לְדַרְכּוֹ - שָׁכַח מִיַּד אֶת מִרְאָה
דְּיוֹקְנּוֹ.

(25) אוֹלָם מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל וּמִבֵּיט אֶל תּוֹךְ הַתּוֹרָה
הַשְּׂלֵמָה - תּוֹרַת הַחֲרוּת - וְנִשְׁאָר בָּהּ, לֹא
כְּמֵאֲזִין שֶׁכֶּחֶן כִּי אִם כְּשׁוֹמֵר מְצוּוֹת הַפּוֹעֵל
הַלֵּכָה לְמַעֲשֵׂה - תַּחֲלֹנָה עַל רֵאשׁוֹ הַבְּרָכוֹת בְּכָל
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה (תהלים יט:ז).

(26) אִם מִיִּשְׁהוּ מוֹנֶה אֶת עַצְמוֹ עִם קֹהֶל
הַחֲרָדִים יִרְאֵי-הַשָּׁמַיִם, אֵךְ אִינוּ מְסַגֵּל לְרִסּוֹן אֶת
פִּי מְלֵהוּצִיא לְשׁוֹן-הָרֶע - הִרְיָהוּ מִרְמָה אֵךְ וְרַק
אֶת עַצְמוֹ, וְכָל חֲסִידוֹתָיו אֵינָה שׁוֹה אֵף כְּקִלְפַת
הַשּׁוֹם (תהלים לד:יג; לט:א; קמא:ג).

(27) וּבִכּוֹן, עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ הַטְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה
לְפָנֵי אֱלֹהִים-הָאֵב הַיָּא: לְבַקֵּר אֶת הִיתוּמִים
וְהַאֲלֻמְנוֹת בְּשַׁעַת צָרָתָם, וְלִהְשִׁימֵר מִטְּמֵאָתוֹ
שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה (דברים יד:כט; ישעיה א:יז, כג;
תהלים קמו:ט; איוב לא:טז, יז, כא).

פֶּרֶק ב'

(1) אַחֵי בְּמִשְׁיַח; אִם אַתֶּם נוֹהֲגִים בְּאַפְלָיָה
וּבְמִשׂוֹא-פָנִים, הִרִי שְׂאִינְכֶם מִחֲזִיקִים בְּאַמוֹנָה

[הִיְהוּדִית הַיִּשְׂרָאֵל] בְּאֲדָמוֹ"ר יִשׁוּעַ, מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.
(2) כִּי אִם נִכְנָס לְבַיִת הַכְּנֹסֶת שְׁלָכֶם אָדָם,
הָעוֹנֵד טַבְּעוֹת זָהָב עַל אֶצְבָּעוֹת יָדָיו, וְהוּא
לְבוּשׁ כִּפְתָן (מְעִיל) יָקָר-עֶרְךָ וּשְׂטָרִימָל מִהֶדֶר
לְרֹאשׁוֹ - וַיַּחַד אֶתְּו נִכְנָס גַּם אֵיזָה נֶעֱבָעָךְ עָנִי
וּמִסְכֵּן, קִבְּצָן הַלְּבוּשׁ רַק שְׂמֵאֲטָעַס (סְחָבוֹת
וּסְמֵרְטוּטִים),

(3) וְאַתֶּם מִקְדִּישִׁים תְּשׁוּמַת לֵב רַבָּה יוֹתֵר
לְ"תַקִּיף", הַלּוֹבֵשׁ אֶת הַכִּפְתָּן וְהַשְׂטָרִימָל,
וְאוֹמְרִים לוֹ: "שֵׁב נָא פֹה עַל כִּסֵּא הַכְּבוֹד,
בְּכַתֵּל הַמְּזֻרָח", אֶךְ לְקִבְּצָן אוֹמְרִים אֲתֶם: "אַתָּה
שָׁם, עֹמֵד לָךְ שָׁם בַּפְּנֵה!" אוּ, "שֵׁב לָךְ פֹּה, לְיַד
רַגְלֵי!"

(4) הֵאֵם אֵינְכֶם מִפְּלִים בְּכָךְ בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ,
מְצִיבִים עֲצֻמְכֶם כְּשׁוֹפְטֵי אֲנָשִׁים, וְעוֹשִׂים זֹאת
מִתּוֹךְ דְּעוֹת קְדוּמוֹת וּמַחְשְׁבוֹת רָשָׁע?

(5) הֵינָהּ, אַחֵי הַיְּקָרִים בְּמִשְׁיחַ, הֵאֵם לֹא הִפִּיךְ
דָּעַר אוֹיְבֵעֶרְסָטֵעַר (הָעֵלְיוֹן עַל הַכֹּל, רַב־שׁ"ע) אֶת
עָנְיֵי הָעוֹלָם-הַזֶּה לְהִיּוֹת עֲשִׂירֵי הָאֲמוּנָה וַיּוֹרְשֵׁי
מַלְכוּת ה', שְׂאוֹתָהּ נָתַן בְּהַבְּטָחָה לְאַלֶּהָ,
שְׂאֵהֶבֶת הַשֵּׁם נִמְצְאָת בָּהֶם?

(6) אוֹלָם אַתֶּם הָעֹלְבֹתֶם וּבְזִיתֶם אֶת הָאָבִיוֹן
הָעֹלּוֹב! הֵאֵם אֵין הָעֲשִׂירִים מְדַכְּאִים אֶתְכֶם
וְגוֹרְרִים אֶתְכֶם לְבִתֵּי הַדִּין?

(7) הֵאֵין יְהִם מְחַלְלִים אֶת שֵׁם הַשֵּׁם, בְּגִדְפָם אֶת
שְׁמוֹ הַטּוֹב שֶׁל אֲדָמוֹ"ר יִשׁוּעַ מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ,

הַנִּקְרָא עֲלֵיכֶם ?

(8) אֵךְ אִם בְּאֶמֶת תִּשְׁמְרוּ אֶת דַּת-הַמַּלְכוּת,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּכַתְּבֵי הַקֹּדֶשׁ: "וְאַהֲבַת לְרַעַךְ
כְּמוֹךָ" (ויקרא יט:יח) - כִּי אֲזִי תִיטִיבוּ לַעֲשׂוֹת,
(9) אוֹלָם אִם תִּנְהַגוּ מִשׁוֹא-פָּנִים - הֲרִי
שְׁחוּטָאִים אַתֶּם בְּעֵבְרוֹת כְּנֶגֶד הַתּוֹרָה
(דברים א:יז);

(10) כִּי מִי שֶׁשׁוֹמֵר אֶת הַתּוֹרָה כְּלָה אֵךְ נִכְשָׁל
בְּמִצְוָה אַחַת בְּלִבֹּד - אָשֵׁם הוּא בְּכֻלּוֹ, וְדִינוֹ כְּדִין
מִי שֶׁעָבַר עַל הַתּוֹרָה כְּלָה!

(11) כִּי מִי שֶׁאָמַר "לֹא תִנְאַף!" אָמַר גַּם "לֹא
תִרְצַח!", לָכֵן, גַּם אִם אֵינְךָ נוֹאֵף, אֵךְ לְעֵמֶת-זֹאת
הֵנָּךְ רוֹצֵחַ - הֲרִי שְׁמִמִּילָא עֲבַרְתָּ עַל חֻקֵי הַתּוֹרָה
(שמות כ:יג, יד; דברים ה:יז, יח).

(12) עַל כֵּן יִהְיוּ נָא דְבָרֵיכֶם וּמַעֲשֵׂיכֶם כְּאֵלוֹ
עֲלוּלִים אַתֶּם לְפָנַי תַּחַת דִּין תּוֹרַת הַחֲרוּת
(א:כה).

(13) כִּי אֵין רַחֲמִים בְּדִין לְמִי שֶׁאֵינוֹ מְגַלֵּה
רַחֲמִים. אֵךְ מִדַּת הַרַחֲמִים גּוֹבֶרֶת עַל מִדַּת הַדִּין.

(14) כִּי, אַחֵי בְּמַשִּׁיחַ, אֵיזָה רוּחַ וְאֵיזוֹ תּוֹעֵלֶת
יֵשׁ לוֹ לְאָדָם, אִם יִטְעַן שֵׁישׁ לוֹ אֶמוּנָה, אֵךְ
מַעֲשִׂים אֵין לוֹ? הֲאִם אֵין זֶה מוֹבֵן מֵאֱלֹוֹ, שֶׁאֵין
בְּכַחַה שֶׁל "אֶמוּנָה" מַעֲיִן זוֹ לְהַבִּיאוֹ אֶל יְשׁוּעַת
אֱלֹהֵינוּ!

(15) כִּי אִם אַח אוֹ אַחוֹת בְּמַשִּׁיחַ יִהְיוּ לְבוֹשִׁים
"שְׂמֵאטְעס" וְאֵין לָהֶם כְּדִי "לָחֵם חֻקִּים" (משלי

ל:ח; מתי ו:יא),

(16) ומישהו מכם יאמר להם: "לכו לשלום, התחממו והיו שבעים!" אך לא יספק להם את מחסורי גופם - מה התועלת בכך?

(17) כן גם האמונה; אם אין מעשים נלוים אליה - מתה היא לכשעצמה.

(18) אבל עכשו יכול מישהו לומר: "אתה, חבר, אומר שיש לך אמונה, ואלו לי יש 'רק' מעשים - אז בוא וגלה לי את סוד 'אמונתך' ללא כל מעשים, ואלו אני אראה לך את אמונתך מתוך מעשי".

(19) אתם מתפעלים כל כך מעצמכם, על שביכלתכם לצטט את "קריאת שמע" (דברים ו:ד-ט) בעזרת האמונה; נו, אז מה? הרי גם השדים יכולים לעשות זאת, וגם הם מאמינים שה' אחד הוא, אלא שהם רועדים מפחד! (20) האם אתה רוצה הוכחה, בנאדם חלול ורדוד שכמותך, שהאמונה, אם איננה רתומה למעשים, מתה היא?

(21) האם לא נצדק אברהם אבינו בה' בזכות מעשיו, כאשר הקריב את יצחק, בנו-יחידו, על המזבח (בראשית כב:ט, יב) בשעת העקדה?

(22) הרי לך; בה בשעה שאברהם אבינו הפעיל את אמונתו, פעלו גם מעשיו; ורק הודות למעשיו נעשתה אמונתו שלמה!

(23) אז התקיים דבר הכתוב: "והאמין בה"

וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה" (בראשית טו:ו) וְהוּא אֶפִּילוּ
נִקְרָא "אוֹהֵב ה'" (ברא' טו:ו; ישעיה מא:ח; דברי
הימים ב כ:ז).

(24) וּבְכֹן, הָרִי רוֹאֶה אֶתָּה, כִּי מִתּוֹךְ הַמַּעֲשִׂים
[שְׁנַעְשׂוּ בְּאֻמוֹנָה] יִצְדַּק אָדָם עִם אֵל, וְלֹא מִתּוֹךְ
"אֻמוֹנָה" [עֲקָרָה מִמַּעֲשִׂים] בְּלִבָּד?

(25) כְּמוֹ-כֵן, הָאֵם לֹא נִצְדָּקָה רָחֵב הַזֹּנֶה בַּה'
מִתּוֹךְ מַעֲשֵׂיהָ, כַּאֲשֶׁר קִבְּלָה אֶת הַמְּרַגְלִים אֶל
תּוֹךְ בֵּיתָהּ, וְכִשְׁשִׁלְחָה אוֹתָם מִשָּׁם, לְאַחַר
מִכֹּן, בְּדֶרֶךְ אַחֲרֵת?

(26) כִּי מִמֶּשׁ כָּשֵׁם שְׁהַגּוּף לְלֹא נִשְׁמָה מִת הוּא,
כִּי גַם הָאֻמוֹנָה מִתָּה הִיא לְלֹא הַמַּעֲשִׂים!

פרק ג'

(1) אֵל יִהְיוּ רַבִּים מִכֶּם, אַחֵי בְּמִשִּׁיחַ, מוֹרִים
[מְשִׁיחִים]; כִּי, כָּכָל שֶׁהַדָּבָר נוֹגֵעַ לְמִשְׁפַּט ה' -
הָרִי יוֹדְעִים אֶתָּם שְׁאֵנְחָנוּ, כְּלוּמַר, הַמּוֹרִים
הַמְּשִׁיחִים, עֲתִידִים לְהִשְׁפִּיט בְּכָל חֹמֶר הַדִּין.

(2) כִּי כָּלֵנוּ נוֹטִים לְהַכְּשֵׁל מִפְּעַם לְפְעַם; וְאָדָם
שְׂאִינוּ נִכְשָׁל בְּלִשׁוֹן-הָרַע הֵנוּ אִישׁ תָּמִים,
הַמְּסַגֵּל לְרִסֵּן אֶת כָּל גּוֹפּוֹ (מַלְכִים א ח:מו;
תהלים לט:א; משלי י:ט)!

(3) אֵנְחָנוּ שָׂמִים אֶת הָרִסֵּן בְּפִיּוֹתֵיהֶם שֶׁל
הַסּוֹסִים כִּדִּי לְאֵלֶפֶם מִשְׁמַעַת - וּבְדֶרֶךְ זֶה
מְכֹנְנִים אֲנוּ אֶת כָּל גּוֹפֵם!

(4) או קחו למשל את האניות; למרות שהן גדולות כל כך, ועלולות להסחף ברוחות סערה - הנה דרוש רק הגה אחד קטן כדי לכונן אותן לכל אשר יחפץ הקברניט.

(5) כך גם הלשון; אבר קטן היא, אך ממלאת רברבן [מדברת גדולות, (דניאל ז:ח,כ)]; כמותה כאש קטנה, היכולה להצית ולהעלות באש יער גדול מאוד (תהלים יב:ג,ד; עג:ח,ט)!

(6) ואכן, הלשון אש היא; עולם מלא עול ורשעות. בין כל אברינו יושבת היא, מטמאת ומכתימה את כל הגוף. היא מציתה את כל מסלול חיינו, ובעצמה לוקטת כמו אש הגיהנום (משלי טז:כז)!

(7) כי כל מיני חיות הבר, הצפרים, הזוחלים ובעלי החיים הימיים נתנים הם לאלוף, ובני האדם אכן מאלפים אותם.

(8) אבל את הלשון - אין איש מסגל לאלף ולרסן. זוהי רעה-חולה שאי אפשר להשתלט עליה, מלאה "סם-המות", זהמה ארסית ורעל קטלני.

(9) בעזרתה מברכים אנחנו את ה', אבינו ואלהינו, ובכחה מבטאים אנו קללה על עמיתינו, בני האדם, אשר נבראו [כמונו] בצלמו של האלהים ובדמותו (בראשית א:כו,כז ואילך).

(10) מתוך אותו הפה עצמו יוצאות גם ברכות וגם קללות?! אחי במשיח - אסור שיקרה כדבר

הִזָּה!

- (11) הֲרִי לֹא יִתְכַן שְׁמֵאוֹתוֹ הַמְּקוֹר (הַמְּעִין)
יִנְבְּעוּ מֵיִם מִתּוֹקִים וּמָרִים בְּעֵת וּבְעוֹנָה אַחַת!
(12) הֲרִי בְּרוּר לְכָלֵנוּ שְׁעַן הַתְּאֵנָה לֹא יוּכַל
לְהַנִּיב זֵיתִים, וְשִׁמְהֶגֶפֶן - לֹא יִצְלִיחַ אִישׁ לְאֲרוֹת
תְּאֵנִים! בְּדִיוֹק כָּךְ לֹא יוּכְלוּ מֵיִם מְלוּחִים
וּמִתּוֹקִים לְנִבֵּעַ מֵאוֹתוֹ הַמְּקוֹר!
(13) הֲיֵשׁ לְמִישֶׁהוּ מִבִּינֵיכֶם חֲכָמָה אוֹ בִּינָה? אִם
כֵּן, יִרְאֶה נָא בְּהַתְנַהֲגוֹתוֹ הַטּוֹבָה אֶת מַעֲשָׂיו
הַטּוֹבִים, הַנֶּעֱשִׂים בְּשִׁפְלוּת-הָרוּחַ שֶׁל הַחֲכָמָה.
(14) אוּלַם, אִם יֵשׁ בְּלִבּוֹתֵיכֶם קִנְאָה-מְרָה
וְאַנְכִיּוֹת - אַל נָא תִתְרַבְּרוּ וְאַל תִּשְׁקְרוּ נֶגְדַּ
הָאֱמֶת!
(15) כִּי זֹאת אֵינְנָה הַחֲכָמָה הַיּוֹרְדֶת מִמַּעַל, כִּי
אִם זֹה הָעוֹלָה מִן הָעוֹלָם-הַזֶּה, מִן הַיִּצָּר הָרַע וּמִן
הַשָּׂדִים.
(16) כִּי בַמְּקוֹם שָׁבוּ נִמְצְאוֹת קִנְאָה וְאַנְכִיּוֹת,
שָׁם יֵשׁ תְּהוֹ וּבְהוֹ וְכָל רַע.
(17) אָבֵל הַחֲכָמָה הַיּוֹרְדֶת מִלְּמַעְלָה הִיא קֶדֶם
כָּל טְהוֹרָה וְזָכָה, וְכִמוֹ-כֵּן אוֹהֶבֶת שְׁלוֹם, הִיא
עֵיידֵל (אֲדִיבָה) וּמִתְחַשְּׁבֶת בְּזוּלָת, מְלֵאָה
רַחֲמִים וּפְרִי טוֹב, וְאִין בָּהּ מִשׁוֹא-פְּנִים וְלֹא
צְבִיעוֹת.
(18) וּפְרִי הַצְּדָקָה - שְׁלוֹם הוּא, וְהוּא נִזְרָע
בִּידֵיהֶם שֶׁל מְשֻׁכְּנֵי הַשְּׁלוֹם וְעוֹשָׂיו. (ישעיה
לב:יז; הושע י:יב; משלי יא:יח).

פרק ד'

- (1) מַיִן בְּעֵצִים בָּאוֹת כָּל הַמְּלַחְמוֹת? מַה גּוֹרֵם לָהֶן? מֵאֵין בָּאוֹת הַמְּרִיבוֹת וְהַמְּחַלְקוֹת שְׂבִינִיכֶם? הֲאֵם אֵין הֵן נוֹבְעוֹת מֵהַתְּאוֹת הַמְּשַׁחֲתוֹת אֲשֶׁר נֶאֱבָקוֹת בְּאִיבְרִיכֶם?
- (2) אַתֶּם מְשַׁתּוֹקְקִים וּמְתַאֲוִים לְדַבֵּר-מֵה, אֲבָל אֵינְכֶם מְקַבְּלִים אוֹתוֹ. אַתֶּם הוֹרְגִים וּמְקַנְאִים - אֲךָ אֵינְכֶם יְכוּלִים לְהַשִּׁיגוֹ. אַתֶּם מְעַרְבִים בְּכָל-מִינֵי מַחְלְקוֹת, וְנִלְחַמִּים, אֲךָ אֵין לָכֶם - מְשׁוּם שְׂאִינְכֶם מֵתְפַלְּלִים וּמְבַקְּשִׁים זֹאת.
- (3) וְגַם כְּשֶׁאַתֶּם כָּבָר מְבַקְּשִׁים מִשְׁהוֹ וּמֵתַחֲנָנִים - עֲדִין אֵין אַתֶּם מְקַבְּלִים, מְשׁוּם שְׂאַתֶּם מְבַקְּשִׁים זֹאת לְמַטְרָה הַבְּלַתִּי נְכוֹנָה - רַק עַל-מִנַּת לְבַבְכֶם, בְּתַאֲוֹתֵיכֶם, כָּל מֵה שְׂכָבָר קַבְּלַתֶּם (תהלים יח:מא; סו:יח).
- (4) הַנּוֹאֲפִים וְהַנּוֹאֲפוֹת! הֲלֹא תִדְעוּ, שֶׁהַשְּׁתִיכּוֹת אֶל הָעוֹלָם-הַזֶּה [הַקֶּשֶׁר הַנִּפְשִׁי הָעֵמֶק אֵלָיו] אֵיבָה הִיא לָהּ? לָכֵן, מִי שְׂבוֹחַר לְהַשְׁתִּיךְ מֵרְצוֹנוֹ אֶל הָעוֹלָם-הַזֶּה, הוֹפֵךְ לְהִיּוֹת אוֹיֵב לָהּ!
- (5) אוֹ, הַסְּבוּרִים אַתֶּם שְׂאַךְ לְשׁוֹא קוֹבְעִים כְּתַבִּי הַקֹּדֶשׁ, שֶׁה' מְשַׁתּוֹקֵק וּמְקַנֵּא לְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁהוּא הַשְּׂכִינִין בְּתוֹכֵנוּ (ישעיה נד:ד; ירמיה ג:כ; הושע ב:ב-ה; ג:א; ט:א)?

(6) אולם הוא מרבה עלינו חן וחסד; שהרי
אומר הכתוב: "אלהים ללצים יליץ, ולענוים
יתן-חן" (משלי ג:לד).

(7) הכנעו לה' במשמעת. עמדו נגד השטן והוא
יברח מפניכם.

(8) קרבו אל ה', והוא יתקרב אליכם; רחצו את
ידיכם, חוטאים, וטהרו את לבותיכם, אתם,
הפוסחים על שתי הסעפים (ישעיה א:טז);
ירמיה ד:יד; זכריה א:ג; מלאכי ג:ז; תהלים
עג:כח; כד:ד; קיט:קיג)!

(9) קוננו, יללו, התאבלו ובכו! יהפך צחוקכם
לאבל, ושמתכם תהיה לתוגה!
(10) השפילו את עצמכם לפני ה', והניחו לו
לרומם אתכם!

(11) אל תדברו לשון-הרע נגד שום אה-במשיח,
כי המדבר סרה באחיו- במשיח משים את
עצמו לשופטו של אחיו, ובעצם מעמיד עצמו
כשופט את התורה! ואתם - אם תשפטו את
התורה - הרי שאינכם שומרי התורה כי אם
שופטיה.

(12) כי אחד הוא המחקק והשופט, ואחד הוא
הרב להושיע ולכלות. אך מי אתה, המתמר
לשפט את רעד?

(13) באו הנה, אתם האומרים: "נסורה נא היום
או מחר אל עיר פלונית או אלמונית, נעשה
שם עסקים במשך שנה-שנתיים, נמכר ונצבר

רוֹחִים",

(14) וְאֵינְכֶם יוֹדְעִים מֵה יֵלֵד יוֹם מָחָר! הִסְתַּכְלוּ
נָא עַל חַיֵּיכֶם! הֵאֵם אֵין הֵם כְּמוֹ אֵד הָעֶרְפֶּל,
הַמוֹפִיעַ לְזָמַן קָצָר וְאַחַר כֶּךָ מִתְנַדֵּף, נְמוּג וְאֵינְנוּ
(ישעיה ב:כב; תהלים לט:ה; קב:ג; קמד:ד; איוב
ז:ז)?

(15) תַּחַת זֹאת, שׁוּמָה עֲלֵיכֶם לֹמֵר: "אִם יִרְצֶה
הַשֵּׁם וְנַחֲיָה - נִלְךְ שָׁמָּה וְנַעֲשֶׂה כֶּךָ וְכֶךָ..."
(16) אָבֵל אַתֶּם מִתְפָּאֲרִים וּמִתְגָּאִים
בְּיוֹמְרוֹתֵיכֶם! כָּל רַבְרַבְנוֹת מַעֲיִן זוּ - רָעָה
הִיא.

(17) לָכֵן, כָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ דַעַת וְיוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת אֶת
הַטּוֹב, אוֹלָם אֵינוֹ עוֹשֶׂה אוֹתוֹ - חוֹטֵא הוּא!

פֶּרֶק ה'

- (1) בּוֹאוּ הִנֵּה, אַתֶּם, הָעֹשִׂירִים; בָּכוּ וְהִתְאַבְלוּ
עַל הָאֲסוֹנוֹת הָעֲתִידִים לָבֵא עֲלֵיכֶם (ישעיה
יג:ו; יחזקאל ל:ב)!
- (2) עֲשׂוּרְכֶם נִרְקַב וּמְלַבּוֹשֵׁיכֶם נֶאֱכָלוּ עַל-יַדֵי עֵשׂ
(ישעיה נ:ט; תהלים לט:יא; איוב יג:כח)!
- (3) זֶהְבְּכֶם וְכֶסֶףְכֶם הֶחְלִידוּ, וַחֲלָדְתֶם מֵעִידָה
נִגְדְּכֶם בְּחִמְרָה יִתְרָה, וְהִיא גַם תֹּאכַל אֶת
בְּשׂוּרְכֶם כְּמוֹ אֵשׁ! יִפִּי שֶׁל אוֹצָר צְבֻרְתֶם
לַעֲצֻמְכֶם לְאַחֲרֵית הַיָּמִים!
- (4) הִנֵּה, שִׁכַר הַפּוֹעֲלִים שֶׁקָּצְרוּ אֶת תְּבוֹאֹת

שְׂדוּתֵיכֶם - הַשָּׂכָר שֶׁאַתֶּם הַלֵּנְתֶם בְּעִזּוֹת-פְּנִים -
זוֹעֵק בְּקוֹל רָם, וְקוֹל צִעְקוֹתֶם שֶׁל הַקּוֹצְרִים
הָאֵלֶּה עָלֶיהָ מֵעַלָּה וְהַגִּיעַ אֶל אֲזָנָיו שֶׁל ה'
צְבָאוֹת (וַיִּקְרָא יֵט:יג; דְּבָרִים כד:טו; ירמיה
כב:יג; מלאכי ג:ה)!

(5) חַיֵּיתֶם חַיֵּי תַפְנוּקִים עַל הָאָרֶץ; הַתְּפַלְשֶׁתֶם
בְּחַיֵּי מוֹתָרוֹת, פְּטֻמְתֶם וְהִשְׁמַנְתֶם אֶת לְבוֹתֵיכֶם
כְּמוֹ לְיוֹם שֶׁל טַבַּח (ישעיה נג:ז; ירמיה יב:ג).

(6) הֲרִי הִרְשַׁעְתֶּם אֶת הַצַּדִּיק וְהִרְגַּתֶם אוֹתוֹ,
וְהוּא לֹא הִתְקוּמָם נִגְדְּכֶם וְלֹא הִתְנַגַּד לָכֶם.
(7) הִתְאַזְרוּ בְּסַבְלָנוֹת, אַחִים יְקָרִים, עַד בִּיאַת-
הַמְּשִׁיחַ; הִנֵּה הָאָכָר מְצַפֶּה לְפָרִי הָאֲדָמָה הַיָּקָר,
וּמִמֶּתִין בְּאֶרֶץ-רוּחַ עַד בּוֹא הַיּוֹרָה וְהַמְּלָקוֹשׁ
(דְּבָרִים יא:ד; ירמיה ה:כד; יואל ב:כג).

(8) וְגַם אַתֶּם זְקוּקִים לְסַבְלָנוֹת; חֲזִקוּ וְאַמְצוּ
אֶת לְבוֹתֵיכֶם, כִּי קָרְבָה בִּיאַת-הַמְּשִׁיחַ לְבוֹא!
(9) אַל תִּתְלוֹנְנוּ, אַחִים-בְּמִשְׁיחַ, אִישׁ עַל רֵעֵהוּ,
כִּי שֶׁלֹא תַעֲמְדוּ בְּעֶצְמְכֶם לְדִין; הִנֵּה הַשׁוֹפֵט
עוֹמֵד כְּבָר לְפָנַי הַדֹּלֵת (שְׁמוֹת טו:כד; טז:ב;
יז:ג; בַּמְּדַבֵּר יד:ב, כט; טז:מא; תהלים צד:ב)!

(10) אַחִים בְּמִשְׁיחַ, קַחוּ לָכֶם דְּגָמָה מִיִּסּוּרֵיהֶם
וּמִסַּבְלָנוֹתֶם שֶׁל הַנְּבִיאִים, אֲשֶׁר דִּבְרוּ בְשֵׁם ה'!
(11) "אֲשֶׁרִי אֵלֶּה הַמַּחְזִיקִים מֵעַמָּד", אוֹמְרִים
אָנוּ. אַתֶּם הֲרִי שְׁמַעְתֶּם עַל סַבְלָנוֹתוֹ הַמִּתְמַדֵּת
שֶׁל אִיּוֹב, וְאֵת הַתּוֹצְאָה אֲשֶׁר בָּאָה מֵעַם
ה' - הֲלֹא רִאִיתֶם, מְשׁוּם שׁ"חֲנוּן וְרַחוּם ה', אֶרֶץ

אֲפִים וְרַב-חֶסֶד" (ר' שמות לד:ו; במדבר יד:יח;
תהלים קג:ח; איוב א:כא, כב; ב:י; מב:יב, יז).
(12) אַךְ מֵעַל לְכָל, אַחִים-בַּמְּשִׁיחַ, אֵל תִּשָּׁבְעוּ
שְׂבוּעוֹת כָּל־שָׁהֵן: לֹא בַשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְלֹא בָאָרֶץ
מִתַּחַת, וְלֹא כָל-שְׂבוּעָה אַחֶרֶת. אַךְ יְהֵא-נָא
הַ"כֵּן" שְׁלָכֶם "כֵּן" וְהַ"לֹא" שְׁלָכֶם - "לֹא", לְמַעַן
לֹא תִפְלוּ בַדִּין.

(13) אִם מִיִּשְׁהוּ בִּינֵיכֶם סוֹבֵל יִסּוּרִים -
שְׂיִתְפַּלֵּל, וְאִם לְמִיִּשְׁהוּ יֵשׁ שְׂמִיחָה - שְׂיִזְמַר
נְגוּנִים (תהלים נ:טו).

(14) הֲאִם יִשְׁנֶם חוֹלִים בְּקִרְבְּכֶם? - יִזְמַן נָא
הַחוֹלָה אֶת זְקִנֵי הָעֵדָה אֲלֵיו לְבִקּוּר-חוֹלִים,
וְהִלְלוּ יִתְפַּלְלוּ עָלָיו וְיִמְשְׁחוּ אוֹתוֹ בְּשֶׁמֶן
הַמְּשָׁחָה בְּשֵׁם אֲדוֹנָנוּ (ישעיה א:ו; תהלים
כג:ה),

(15) וְתִפְלֵת הָאֲמוּנָה תִצְלֵל אֶת הַחוֹלָה וְהַ' יִקִּים
אוֹתוֹ מִחֲלָיו; וְאִם הוּא חָטָא אוֹ בִצַּע פְּשָׁעִים -
תִּנְתֵּן לוֹ סְלִיחָה.

(16) הַתּוֹדוֹ נָא עַל חֲטָאֵיכֶם אִישׁ לְפָנָי רַעְהוּ
וְהַתְּפַלְלוּ אִישׁ לְמַעַן אַחִיו, לְמַעַן תִּהְיֶה לָכֶם
רְפוּאָה שְׁלֵמָה, שְׁכֵן תִּפְלֵתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק יַעֲלֶה
הִיא וְרַבַּת עֲצָמָה.

(17) אֲלֵיהוּ [הַנְּבִיא], לְמַשָּׁל, הִיָּה בֶן-אָדָם אָנוּשִׁי
וְחָלַשׁ בְּדִיוֹק כְּמוֹנוּ; אֲבָל אַחֲרֵי שֶׁהוּא הַתְּפַלֵּל
לְעֲצִירַת גְּשָׁמִים, הִיָּתָה בְּצִרְתָּהּ עַל הָאָרֶץ בְּמִשְׁךְ
שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְשָׁשָׁה חֳדָשִׁים (מלכים א יז:א).

(18) וְאִזְ שָׁב אֵלֵיהֶוּ [הַנְּבִיא] וְהִתְפַּלֵּל - וְהִשְׁמִיעַ
הַמְּטִירוֹ גְּשָׁם, וְהֶאֱרָץ שָׁבָה וְהִנִּיבָה אֶת פְּרִיָּה
(שם, יח:מה).

(19) אַחֵי בְּמִשְׁיַח - אִם מִיִּשְׁהוּ תוֹעָה וּמִתְרַחֵק
וַיֵּט אֲוָעֵק (הֶרְחַק) מִהָאֱמֶת, וּמִיִּשְׁהוּ אַחַר מַחְזִיר
אֶת הַחוּטָא, עַד שֶׁהוּא הוֹפֵךְ לְהִיּוֹת
בְּעַל-תְּשׁוּבָה -

(20) דְּעוּ לָכֶם, שְׁכָל מִי שֶׁעוֹזֵר לַחוּטָא לְהִיּוֹת
לְבַעַל-תְּשׁוּבָה, וּמַחְזִירוֹ מִדְּרֹךְ טְעוּתוֹ וּמִסְטִיתוֹ
מִדְּרֹךְ ה' - מַצִּיל אֶת נַשְׁמָתוֹ מִמָּוֶת, וּמַכְסֶה
[בְּאַהֲבָתוֹ] עַל פְּשָׁעִים רַבִּים!

יִתְכַּן שִׁיעֵקֵב הַשְּׁלִיחַ כָּתַב אֶת הַסֵּפֶר הָרִאשׁוֹן
שֶׁל הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה. תְּאָרִיק אֶפְשָׁרִי לְכַתִּיבָתָה
שֶׁל אֲגֵרֶת הַקֹּדֶשׁ הַזֹּאת הוּא שְׁנַת 45 לְסַפִּירָה
בְּעֶרְךָ. הַסֵּבָה לְכָךְ הִיא, שֶׁנִּכְרַ בּוֹ בְּכוֹתֵב הָאֲגֵרֶת
הַזֹּאת, שְׁאִינוֹ יוֹדֵעַ עֲדִין עַל צְרוּפָם שֶׁל גּוֹיִם
לֹא-יְהוּדִים לְקַהֵל מְאֻמִּינֵי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ, דָּבָר
שֶׁהוּא סוּגְיָה בּוֹעֶרֶת אֶךְ שְׁנַיִם מְעֻטּוֹת לְאַחַר
מִכֵּן. בְּשֵׁלֵב הַזֶּה כָּבַר מְסֵרוֹ שְׁנַיִם מִנְהִיגִים
מְשִׁיחִים חֲשׁוּבִים אֶת חֵיִיהֶם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם
וְעַל מְזִבַּח בְּשׁוֹרֵת הַגְּאֻלָּה: סֵטְפָנוּס הַשֵּׁמֶשׁ,
שֶׁהִיא "אִישׁ מְלֵא אֱמוּנָה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ", וְקְדוּשָׁה
מְעֻנָה נוֹסֵף, אַחִיו שֶׁל הַשְּׁלִיחַ יוֹחָנָן.
רַבִּים מְאֹד מִהַתְּלַמִּידִים הַיְהוּדִים-מְשִׁיחִים

אֲשֶׁר גָּרוּ בִירוּשָׁלַיִם הַתְּרוֹשְׁשׁוּ שׁוֹ בְּמִדָּה רַבָּה
כְּתוֹצָאָה מִהֲרִדִּיפוֹת וְהִצָּרוֹת, שֶׁנִּבְעוּ מֵחֶסֶר
תַּעֲסוּקָה וּמֵאֲפֵלְיָה מִצַּד הַשְּׁלֵטוֹן הָרוֹמִי מִחַד
גִּיֶסָא, וְכֵן מִהִצָּקוֹת וּמִנְדוּי מִצַּד הַמְּמַסָּד הַדָּתִי
מֵאִידוּךְ. בְּיָמֶיהָ הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁל הַקְּהֵלָה הַיְהוּדִית-
מְשִׁיחִית הַקְּדוּמָה וּתְרוּ רַבִּים מִהַמְּאֲמִינִים עַל
הַכֹּל לְמַעַן הַפְּצֵת הַמָּסֶר הַמְּשִׁיחִי בְּכָל הָעוֹלָם.
אוּלָּם רָעַב כָּבֵד פָּקַד זְמַן לֹא רַב קִדְּם לָכֵן אֶת
אֶרֶץ יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, וְהַקְּדוּשִׁים הַמְּשִׁיחִיִּים,
שֶׁהָיוּ בְּמִצּוּקָה קָשָׁה, נִזְקְקוּ לְעִזְרָה. מֵאַחֵר
יֹתֵר נִדְרַשׁ גַּם ר' שָׂאוּל הַתְּרַסִּי לְהַתִּיחֵס
לְמַחֲסוֹר הַזֶּה, וְאִף הֵבִיא עִמּוֹ תְּרוּמוֹת- נְדָבָה
וְעִזְרָה כִּסְפִית, שֶׁנִּתְּנוּ עַל יְדֵי מַאֲמִינִים בְּכָל
רַחְבֵי הָעוֹלָם. מִתְּנָה נְחוּצָה-מְאֹד זֶה מְסַמָּלֵת
יֹתֵר מְכַל אֶת אֲחֵדוּתָם הָרוּחָנִית שֶׁל
הַמְּאֲמִינִים שֶׁבְּגוֹף הַמְּשִׁיחִי בְּכָל הָעוֹלָם, יְהוּדִים
וְלֹא-יְהוּדִים גַּם יַחַד. אוּלָּם כָּל זֶה בָּא, כְּאִמּוֹר,
מֵאַחֵר יֹתֵר. כְּשֶׁאֲנַחְנוּ קוֹרְאִים אֶת אֲגֻרַת
הַקִּדְּשׁ שֶׁכְּתֹב יַעֲקֹב, נִרְאֶה לָנוּ שֶׁאֲנוּ נִמְצָאִים
בְּתַקוּפָה קְדוּמָה יֹתֵר, וְנוֹשְׁמִים אֶת אֲוִירַת
הַקְּהֵלָה הַמְּשִׁיחִית הַהִיּוֹלִית.

